

The Gleaner

Vol 2 (1964)

Χρονικά – Σχόλια

eranistes eranistes

doi: [10.12681/er.10565](https://doi.org/10.12681/er.10565)

Copyright © 2016, eranistes eranistes

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

eranistes, eranistes. (2016). Χρονικά – Σχόλια. *The Gleaner*, 2, 223–224. <https://doi.org/10.12681/er.10565>

ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

“Ένα δημοσίευμα όπως ο Έραριστής, πού αποβλέπει να εξυπηρετεί κατά πρώτο λόγο όσους ασχολούνται με την μελέτη της νεοελληνικής παιδείας, είναι φυσικό να εκδηλώνει ένα μεγάλο μέρος των ενδιαφερόντων του - αν όχι το μεγαλύτερο - για τα μέσα της έρευνας, δηλαδή την βιβλιογραφία. Καρπός της ζήτησης αυτής είναι οι επαινευσιμότερες δημοσιεύσεις πού είδαν το φώς έως σήμερα από τις σελίδες του περιοδικού, με επίκεντρο κυρίως συμπληρώσεις στην Βιβλιογραφία Γκίνη-Μέξα.

“Ο ιθ’ αιώνας όμως είναι δυσανάλογα πλούσιος σε σύγκριση προς τους προηγούμενους· γι’ αυτό το ενδιαφέρον πού γεννιέται σε κάθε καινούρια βιβλιογραφική παρουσίαση συνόλου είναι αντιστρόφως ανάλογο προς τον βιβλιογραφικό πλούτο του αιώνα. Όσο πενιχρότερος είναι βιβλιογραφικά ο αιώνας τόσο μεγαλύτερο γίνεται και το ενδιαφέρον μας. Από την άποψη λοιπόν αυτή, πρέπει να χαιρετισθεί έντελώς ιδιαίτερα ή έκδοση της Έλληνικής Βιβλιογραφίας (Συμβολή στο δέκατο όγδοο αιώνα) από τον Γεώργιο Λαδά και τον Αθανάσιο Α. Χατζηδήμο. Το έργο περιλαμβάνει 230 λήμματα, από τα όποια 201 δέν αναφέρονται καθόλου από τον Legrand. Φυσικά όλα τα λήμματα των έκδοτων δέν προέρχονται από προσωπικές τους ανακαλύψεις, αλλά έχουν περιληφθεί και όλα τα κατά καιρούς συμπληρώματα πού είδαν το φώς μετά την έκδοση της Βιβλιογραφίας του Legrand.

Οι έκδοτες ακολούθησαν στην βιβλιογραφική παρουσίαση των έργων το παράδειγμα του Legrand, στην μνήμη του όποιου αφιερώνουν το έργο τους, για τα όγδόντα χρόνια από την έκδοση του α’ τόμου της Bibliographie Hellénique. Όπως δηλαδή εκείνος, έτσι και αυτοί εφαρμόζουν μιá βιβλιογραφικά άνορθόδοξη για σήμερα μέθοδο, δηλαδή εκμεταλλεύονται από την άποψη του περιεχομένου πολλά από τα έντυπα πού παρουσιάζουν. Όσο όμως εύτυχής και εξυπηρετική από κάθε άποψη υπήρξε ή άρχική εκείνη σκέψη του Γάλλου ελληνιστή, να μάς εξασφαλίσει με τον τρόπον αυτό την προσπέλαση σε έντυπα τελείως άπρόσιτα, το ίδιο πρέπει να χαρακτηρίσουμε την σκέψη και των σημερινών έκδοτων. Ο μελετητής έχει και πάλι την ικανοποίηση να έντροφά με την όμοια διάθεση όπως στους τόμους του Legrand, προκειμένου μάλιστα για πολλά και δυσεύρετα έργα, για τα όποια το ενδιαφέρον εξαντλείται στους προλόγους τους και μόνο. Έξ άλλου ο αύξημένος εικονογραφικός πλούτος του έργου σε σύγκριση προς την Βιβλιογραφία του Legrand πρέπει να προσγραφεί στο ενεργητικό των έκδοτων.

“Ένα έργο τέτοιας βαρύτητας δέν μπορεί να αποτελείσει ούτε στόχο μιás αποκλειστικής εργασίας, ούτε και να συντελεσθεί σε περιορισμένο χρονικό διάστημα. Ακολουθεί συνήθως τον έρευνητή στο διάστημα όλόκληρης της ζωής του. Για δυσκολίες, βέβαια, ως μη

μιλάμε. Τὸ περιοδικό μας, ἀπενθύνεται κατὰ κανόνα σὲ ἀνθρώπους πὸν ζοῦνε καθημερινὰ τὶς δυσκολίες αὐτές. Ζοῦνε μάλιστα τὶς δυσκολίες πὸν γεννοῦν ὄχι μόνο αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ πράγματα, ἀλλὰ συνήθως καὶ ἐκείνες ὅσες προκαλοῦν συχνὰ οἱ ἀνθρώπινες ἀδυναμίες ἐκείνων πὸν ἔχουν μεταθέσει τὸ νόημα τῆς ἔρευνας, στὴν ἐκμετάλλευση καὶ προβολὴ τοῦ ἀγνώστου ἐντύπου. Ἔτσι ἀνεξάρτητα ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐπαίνους πὸν θὰ εἶχε κανεῖς νὰ ἀπονεύμει στοὺς ἐκδότες γιὰ τὴν ποιότητα τῆς ἐργασίας τους, πὸν εἶναι ἐκδηλῆ ὄχι μόνο στὸ καθαρὰ τεχνικὸ μέρος, ἀλλὰ καὶ στὸν πλουσιώτατο πρόλογο, νομίζω ὅτι ἀξίζουν καὶ ἕναν ἰδιαίτερο ἐπαινο γιὰ τὸ ἔργο τους εἶναι γιὰ τὴν ἐπιστήμη μας ἕνα δίδαγμα ἐπιστημονικῆς ἀνιδιοτέλειας.

Α. Α.

Σ Χ Ο Λ Ι Α

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Τὸ Μουσεῖο τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας εἶχε τὴν καλὴ ἐμπνευση νὰ οργανώσει μιὰ ἐκθεση ἀφιερωμένη στὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 150 χρόνων ἀπὸ τὴν ἵδρυσή της. Προσωπογραφίες Φιλικῶν, προσωπικὰ τους ἀντικείμενα, σημαῖες τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ Ἀγώνα μὲ τὰ σύμβολα τῆς Φιλικῆς, ἔγγραφα, βιβλία καὶ μελέτες γιὰ τὴ Φιλικὴ εἶναι τὸ ὄλικὸ μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο προβάλλεται τὸ ἔργο της. Ἦδη ἔχει κυκλοφορήσει πολυγραφημένος κατάλογος τῶν ἐκθεμάτων καὶ ἔχει ἀναγγελθεῖ ἡ ἔκδοσις εἰκονογραφημένου καταλόγου, τοῦ τύπου τῶν ἄλλων ἐπικαιρικῶν ἐκδόσεων τοῦ Μουσείου.

Β. Π. Π.

IV ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Τὸ IV Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Συγκριτικῆς Φιλολογίας (Association Internationale de Littérature Comparée) συνήλθε, ὅπως εἶχε κινῆσαι ἀναγγελθεῖ («Ὁ Ἑρανιστής», τ. 2, Φεβρ. 1964, τχ. 7, σ. 32) στὸ Φοιβουόργο τῆς Ἑλβετίας. Οἱ ἐργασίες, οἱ ὁποῖες διαρκέσανε ἀπὸ τὶς 21 Αὐγούστου ὡς τὶς 6 Σεπτεμβρίου, περιέλαβαν εἰσαγωγικὰς ὁμιλίας καὶ ἀνακοινώσεις σὰ δύο προκαθορισμένα θέματα τοῦ Συνεδρίου: τὸ πρῶτο, «Nationalisme et Cosmopolitisme en Littérature» καὶ τὸ δεύτερο, «Définition et illustration des termes littéraires relatifs aux notions d'imitation, d'originalité et d'influence». Ἡ

ἑλληνικὴ συμβολὴ πραγματοποιήθηκε μὲ δύο ἀνακοινώσεις στὸ πρῶτο θέμα καὶ δύο στὸ δεύτερο. Μιὰ ὀλομέλεια ἀφιερώθηκε ἐπίσης στὴν προετοιμαζόμενη, ἀπὸ τὴν AILC, ἔκδοσις τοῦ Dictionnaire International des termes littéraires. Τὰ πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου θὰ ἐκδοθῶν μέσα στὸ ἔτος 1965 ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ οἶκο Mouton et Cie, τῆς Χάγης, σὲ δύο τόμους, ἀφιερωμένους στὸ πρῶτο καὶ δεύτερο θέμα ἀντιστοίχως.

Α. Κ.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Στὴν οἰκία τῶν πολυγραφημένων (ἀντι χειρογράφων) χρηστικῶν ἐκδόσεων τοῦ Κ. Ν. Ε. κυκλοφόρησε, μὲ τὴν ἐπιμέλεια τῆς Λουκίας Δρούλια, τὸ Σχέδιον «Ἡπειρωτικῆς Βιβλιογραφίας, Ἀθῆναι 1964». Ὁ τόμος αὐτὸς ἔχει περιλάβει τὰ αὐτοτελῆ δημοσιεύματα γιὰ τὴν Ἠπειρὸν (855 λήμματα), μέσα στὴν περίοδο 1571-1960. Δύο ἄλλες ἐνότητες τῆς ἴδιας βιβλιογραφικῆς ἐργασίας πρόκειται νὰ παρουσιασθοῦν ἀργότερα· σ' αὐτὰς ἔχουν καταχωρισθεῖ ὅσα λήμματα ἠπειρωτικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀνιχνεύθησαν σὲ ποικίλα δημοσιεύματα μὴ αὐτοτελῆ.

Εἶναι φανερό πὸς ἡ συμβολὴ αὐτὴ καλύπτει ἕνα αἰσθητὸ κενό: δὲν συνοψίζει μόνο τὴν Ἡπειρωτικὴ Βιβλιογραφία, προσφέροντας μιὰ συναγωγὴ ὅλων τῶν μερικῶν ἐργασιῶν πὸν δημοσιεύθηκαν στὰ Ἡπειρωτικὰ Χρονικά καὶ ἄλλου, ἀλλὰ καὶ προσκτείνει τὰ ὄριά της ὡς τὸ 1960, μὲ πολλὰς προσθήκας καὶ συμπληρώσεις.

Π. Μ.

Τὸ τεῦχος αὐτὸ ἐπιμελήθηκε ἡ Λουκία Δρούλια, μέλος τοῦ ΟΜΕΔ.